

ПРО.	12.03.2014.		
ОП. СД.			
02	514		

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ**

Одлуком Научно-стручног већа за друштвено-хуманстичке науке Универзитета у Нишу број 8/18-01-001/14-026 од 4. марта 2014. године образована је Комисија за писање извештаја за избор једног наставника у звању доцент за ужу Кривичноправну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу, у саставу: проф. др Зоран Стојановић, редовни професор Правног факултета у Београду, проф. др Саша Кнежевић, редовни професор Правног факултета у Нишу и проф. др Драган Јовашевић, редовни професор Правног факултета у Нишу (писац извештаја).

Поступајући по наведеној Одлуци, Комисија је на основу приспеле документације констатовала да се на конкурс за избор једног наставника у звању доцент за ужу Кривичноправну научну област, који је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 15, дана 11. фебруара 2014. године, пријавила др Душица Миладиновић-Стефановић, асистент на Правном факултету у Нишу.

После детаљног увида у садржај конкурсног материјала који је благовремено поднет, а сходно одредби члана 64. став 5. Закона о високом образовању, члана 120. став 5. Статута Универзитета у Нишу, члана 90. став 4. Статута Правног факултета у Нишу и чл. 6-7. Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу, Комисија подноси Изборном већу Правног факултета у Нишу следећи

И З В Е Ш Т А Ј

I БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ (основни лични подаци, подаци о досадашњем образовању и усавршавању и професионалној каријери кандидаткиње)

Др Душица Миладиновић-Стефановић је рођена 12. септембра 1975. године у Нишу, где је са одличним успехом завршила основну школу и Гимназију „Стеван Сремац“. Школске 1994/95. године уписала је Правни факултет у Нишу, на којем је 1999. године и дипломирала са просечном оценом 9,73. У току студија била је стипендиста Министарства просвете и Фонда за талентоване ученике и студенте, а као најбољи дипломирани студент награђена је Повељом Универзитета у Нишу. Магистрирала је 11. маја 2007. године на Правном факултету у Новом Саду, одбранивши са одликом тезу: „Помиловање у кривичном законодавству Србије“. Докторску дисертацију под називом „Редовно одмеравање казне у кривичном праву“ одбранила је са одликом 23. децембра 2013. године на Правном факултету у Београду.

У својој професионалној каријери др Душица Миладиновић-Стефановић је радила као истраживач-приправник у Институту за правна и друштвена истраживања Правног факултета у Нишу (у периоду од 2000. до 2001. године), као асистент-приправник за предмет Кривично право на Правном факултету у Нишу (од 01. јануара 2002. године), и као асистент од 09. новембра 2007. године (реизбор 23. септембра 2010. и 05. јула 2013. године). По одлуци Наставно-научног већа о распоређивању наставника и сарадника за школску 2013/14. годину, распоређена је на предмете Кривично право и Међународно кривично право. Самостално изводи вежбе, консултације и колоквијуме из поменутих предмета. Од школске 2009/2010. године изводи вежбе и консултације из предмета Кривично право и на основним академским студијама у Високошколској јединици у Медвеђи. У школској 2008/2009. изводила је и вежбе из предмета Пенологија.

У циљу усавршавања педагошких вештина похађала је 4. сесију „Семинара за усавршавање сарадника Универзитета у Нишу“, одржаног на Универзитету у Нишу у периоду од 15. до 19. маја 2000. године, семинар „Наставне методе“ (у оквиру USAID пројекта „Владавина права у Србији“), који је организован 26. маја 2005. године на Правном факултету у Нишу од стране Националног центра за државне судове, као и семинар „Активно учење“, одржан 14. и 16. марта 2007. године, такође на Правном факултету у Нишу.

Од 2007. године учествује у раду Правне клинике на Правном факултету у Нишу у сегменту практичне обуке студената за рад са клијентима. У циљу унапређења рада Правне клинике похађала је семинаре у организацији ОЕБС-а: I Legal Clinics in Serbia – University Programmes (14. и 15. новембар 2008. године, Београд) и II Конференција о правним клиникама у Србији (05. и 06. јун 2009. године, Вршац). Такође, у сарадњи са проф. др Миомиром Костић, управницом Правне клинике, учествовала је у уређивању сајта ове организационе јединице Факултета.

Др Душица Миладиновић-Стефановић је обављала послове секретара Катедре за кривичноправне науке од 2002. до 2010. године. Била је ангажована и на пословима везаним за рад Центра за правна и друштвена истраживања, укључена у активности спровођења пријемних испита и рангирања кандидата за упис на основне студије, у активности промоције и акредитације Правног факултета, као и у организовање низа научних скупова и конференција на Правном факултету у Нишу. Била је члан редакционог одбора више тематских зборника у издању Центра за публикације и члан уређивачког одбора монографије „50 година Правног факултета у Нишу“. Такође, урадила је превод резимеа са енглеског језика за зборник радова „Правни систем Републике Србије – усаглашавање са правом Европске уније“. Члан је Комисије за испитивање испуњености услова за издавање јавних исправа о завршетку студија студента Правног факултета у Нишу (Одлука бр. 01-94 од 16. јануара 2014. године). Одлуком Наставно-научног већа бр. 01-154/4-2013 од 29. јануара 2013. године изабрана је за члана Савета Правног факултета у Нишу из реда асистената. Од 2013. године обавља и дужност секретара Редакционог одбора Зборника радова Правног факултета у Нишу (Одлука бр. 01-1330 од 13. јуна 2013. године).

Течно говори енглески, а служи се немачким и италијанским језиком.

II ПРЕГЛЕД НАУЧНИХ РАДОВА

1. Радови оцењивани приликом избора и реизбора у звање асистент

Приликом избора у звање асистент на Правном факултету у Нишу предмет оцене су представљали следећи радови:

А) Магистарска теза:

„Помиловање у кривичном законодавству Србије“, Ниш, 2007. године, стр. 178

Б) Монографија:

„Право на правну помоћ и квалитет правне помоћи пружене грађанима у кривичном поступку и поступку издржавања казне“, ISBN 978-86-7148-077-02, издавач: Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2007. године, стр. 191 (коауторке С. Константиновић-Вилић и М. Костић) М 42

В) Научни чланци:

1. Основ и сврха института помиловања, Правни живот, Београд, бр. 9/2006, стр. 989-1001. Р 52 - М 51
2. Осврт на концепт помиловања у кривичном законодавству Србије, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш, бр. 46/2006, стр. 133-148. М 53
3. Институт помиловања у светлу ресторативне правде, Темида, Београд, бр. 1/2007, стр. 37-45. М 52
4. An overview of the concept of pardon in the serbian criminal legislation, Facta universitatis, Series Law and Politics, Ниш, no. 1/2007, стр. 47-60. М 53
5. Поступак помиловања у кривичном законодавству Србије, Правни живот, Београд, бр. 10/2007, стр. 173-188. Р 52 - М51
6. Историјски развој установе помиловања – са посебним освртом на право Србије од периода средњег века до 1929. године, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш, бр. 52/2008, стр. 165-187. М 52
7. О функцијама помиловања, Зборник Правног факултета у Подгорици, Подгорица, бр. 38/2008, стр. 401-416. М 53
8. Одузимање имовине проистекле из кривичног дела – међународни стандарди и право Републике Србије, тематски зборник „Право

Републике Србије и право Европске уније – стање и перспективе“, св. 1, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2009. године, стр. 727-748. М 44

9. Извештавање о деликвенцији малолетника у дневном листу „Политика“ од 1929. до 1933. године, Пешчаник, Ниш, бр. 7/2009, стр. 169-199. (коаутори М. Костић и Д. Димовски) М 53
10. Медијација у кривичним стварима, зборник радова „Реформа кривичног правосуђа“, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2010. године, стр. 329-348. М 44
11. Акти милости владара као основ гашења казне, Пешчаник, Ниш, бр. 8/2010, стр. 175-194. М 53
12. Трговина људима у кривичном законодавству Републике Србије, зборник радова „Трговина људима – правна заштита у међународним и националним оквирима“, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2011. године, стр. 170-182. М 44
13. Медијација у кривичном поступку према малолетницима, Теме, Ниш, бр. 2/2011, стр. 459-473. (коаутор С. Кнежевић) М 24
14. Алтернативни начини реаговања на малолетничку делинквенцију, зборник радова „Кривичноправни положај и социјална заштита малолетних преступника“, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2012. године, стр. 39-55. М 44
15. Одмеравање казне правним лицима као учиниоцима кривичних дела – анализа нормативног оквира у Републици Србији, тематски број Зборника радова Правног факултета у Нишу, под називом „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, 2012. године, стр. 401-416. М 52

2. Радови објављени после реизбора у звање асистент

А) Докторска дисертација:

„Редовно одмеравање казне у кривичном праву“, Ниш, 2012. године, стр. 641.

Б) Научни чланци:

1. Одмеравање казне за кривично дело учињено из мржње, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш, бр. 64/2013, стр. 257-274. М 51
2. Посебне мере за спречавање дела против полне слободе према малолетницима, тематски зборник „Заштита људских и мањинских права

у европском правном простору“, књ. 3, Ниш, 2013. године, стр. 377-393. М 44

3. Sentencing legal entities as perpetrators of criminal offences: analysis of the normative framework of the Republic of Serbia, *Facta universitatis, series Law and Politics*, Niš, vol. 11, no. 1, 2013, стр. 22-38. М 53
4. Посебна евиденција учинилаца кривичних дела против полне слободе према малолетницима, тематски зборник „Усклађивање права Србије са правом Европске уније“, књ. 1, Ниш, 2014. године, М 44

III ЦИТИРАНОСТ ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА

На основу расположивих доказа које је поднела кандидаткиња, Комисија је установила следеће податке о цитираним радовима:

1. Основ и сврха института помиловања, *Правни живот*, Београд, бр. 9/2006, стр. 989-1001. цитиран у:
 - В. Ђурђић, Д. Јовашевић, Љ. Здравковић: Помиловање: теорија, пракса, законодавство, Ниш, 2010. године, ISBN 978-86-910361-4-0, стр. 98. и 100.
 - Д. Јовашевић: Кривично право, Општи део, Београд, 2010. године, ISBN 978-86-81781-78-4, стр. 280.
 - Д. Јовашевић: Кривично право, Општи део, Београд, 2012. године, ISBN 978-86-7148-161-8, стр. 361.
2. Осврт на концепт помиловања у кривичном законодавству Србије, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, Ниш, бр. 46/2006, стр. 133-148. цитиран у:
 - М. Костић: Виктимитет старих људи, Ниш, 2010. године, ISBN 978-86-7148-108-3, стр. 60.
 - В. Ђурђић, Д. Јовашевић, Љ. Здравковић: Помиловање: теорија, пракса, законодавство, Ниш, 2010. године, ISBN 978-86-910361-4-0, стр. 65, 66, 94. и 95.
 - Д. Јовашевић: Кривично право, Општи део, Београд, 2010. године, ISBN 978-86-81781-78-4, стр. 280.
 - Д. Јовашевић: Кривично право, Општи део, Београд, 2012. године, ISBN 978-86-7148-161-8, стр. 360.
3. Право на правну помоћ и квалитет правне помоћи пружене грађанима у кривичном поступку и поступку издржавања казне, ISBN 978-86-7148-077-02, *Центар за публикације Правног факултета у Нишу*, Ниш, 2007. године, стр. 15. цитиран у:
 - М. Костић: Виктимитет старих људи, Ниш, 2010. године, ISBN 978-86-7148-108-3, стр. 84.
 - М. Костић: Тековине социјалне политике ОУН и европских земаља према старијима, *Радно и социјално право*, Београд, XIV, бр. 2/2010, стр. 22. и

- М. Костић: Социјална заштита остарелих људи код нас, Радно и социјално право, Београд, XIV, бр. 1/2010, стр. 44.
4. An overview of the concept of pardon in the serbian criminal legislation, *Facta universitatis, Series Law and Politics*, Niš, no. 1/2007, стр. 47-61. цитиран у:
 - В. Ђурђић, Д. Јовашевић, Љ. Здравковић: Помиловање: теорија, пракса, законодавство, Ниш, 2010. године, ISBN 978-86-910361-4-0, стр. 56, 67. и 69.
 5. Поступак помиловања у кривичном законодавству Србије, *Правни живот*, Београд, бр. 10/2007, стр. 173-188. цитиран у:
 - В. Ђурђић, Д. Јовашевић, Љ. Здравковић: Помиловање: теорија, пракса, законодавство, Ниш, 2010. године, ISBN 978-86-910361-4-0, стр. 85. и 90.
 6. Институт помиловања у светлу ресторативне правде, *Темида*, Београд, бр. 1/2007, стр. 37-46. цитиран у:
 - В. Ђурђић, Д. Јовашевић, Љ. Здравковић: Помиловање: теорија, пракса, законодавство, Ниш, 2010. године, ISBN 978-86-910361-4-0, стр. 96.
 7. Историјски развој установе помиловања – са посебним освртом на право Србије од периода средњег века до 1929. године, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, Ниш, бр. 52/2008, стр. 165-188. цитиран у:
 - В. Ђурђић, Д. Јовашевић, Љ. Здравковић: Помиловање: теорија, пракса, законодавство, Ниш, 2010. године, ISBN 978-86-910361-4-0, стр. 65.
 8. О функцијама помиловања, *Зборник Правног факултета у Подгорици*, Подгорица, бр. 38/2008, стр. 270-293. цитиран у:
 - В. Ђурђић, Д. Јовашевић, Љ. Здравковић: Помиловање: теорија, пракса, законодавство, Ниш, 2010. године, ISBN 978-86-910361-4-0, стр. 106. и 107.
 9. Извештавање о деликвенцији малолетника у дневном листу „Политика“ од 1929. до 1933. године, *Пешчаник*, Ниш, бр. 7/2009, стр. 169-199. цитиран у:
 - М. Костић: Спорт, насиље и друштво, *Vox iuris*, Београд, часопис за примену и културу права, год. I, бр. 3-4, стр. 19.

IV УЧЕШЋЕ НА НАУЧНИМ СКУПОВИМА

Др Душица Миладиновић-Стефановић је до сада узела учешће на следећим домаћим и међународним научним скуповима:

1. XIX сусрети Копаоничке школе природног права „Право и хумана будућност“, Удружење правника Србије, Копаоник, 13-17. децембра 2006. године (реферат *Основ и сврха института помиловања*, *Правни живот*, Београд, бр. 9/2006, стр. 989-1001.);

2. XX сусрети Копаоничке школе природног права „Право и слобода“, Удружење правника Србије, Копаоник, 13-17. децембар 2007. године (реферат *Поступак помиловања у кривичном законодавству Србије*, Правни живот, Београд, бр. 10/2007, стр. 173-188.);
3. „Ресторативна правда и права жртава“, Виктимолошко друштво Србије, Београд, 23. новембар 2007. године (реферат *Институт помиловања у светлу ресторативне правде*, Темида, Београд, бр. 1/2007, стр. 37-45.);
4. IV Међународна научно-практичка конференција „Проблеми и перспективе развоја модерних правних система“, Велики Новгород, 25-24. април 2008. године (реферат *An Overview of the Concept of Pardon in the Serbian Criminal Legislation*, Facta universitatis, Series Law and Politics, Niš, no. 1/2007, стр. 47-60.);
5. „Реформа кривичног правосуђа“, Правни факултет у Нишу, Ниш, 21. децембар 2009. године (реферат *Медијација у кривичним стварима*, зборник радова „Реформа кривичног правосуђа“, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2010. године, стр. 329-348.);
6. „Право Републике Србије и право Европске уније – стање и перспективе“, Правни факултет у Нишу, 18. мај 2009. године (реферат *Одузимање имовине проистекле из кривичног дела*, зборник радова „Право Републике Србије и право Европске уније – стање и перспективе“, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2009. године, стр. 727-748.) и
7. „Кривичноправни положај и социјална заштита малолетних преступника“, Правни факултет у Нишу и Центар за социјални рад „Свети Сава“, Ниш, 27-28. октобар 2012. године (реферат *Алтернативни начини реаговања на малолетничку делинквенцију*, зборник радова „Кривичноправни положај и социјална заштита малолетних преступника“, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2012. године, стр. 39-55.).

V УЧЕШЋЕ У НАУЧНИМ ПРОЈЕКТИМА У СВОЈСТВУ ИСТРАЖИВАЧА

Др Душица Миладиновић-Стефановић је сада ангажована као истраживач на следећим пројектима:

1. Пројекат националног значаја „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, под редним бројем 179046, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја и
2. „Усклађивање права Србије са правом Европске уније“ (интерни пројекат по одлуци Наставно-научног већа Правног факултета у Нишу,

бр. 01-1532/24-2013), чија је реализација планирана у периоду од 2013. до 2018. године.

У току своје професионалне каријере до сада је била ангажована и на следећим пројектима:

1. Пројекат националног значаја „Пристап правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије“ (бр. 149 043Д), реализован у периоду од 2006. до 2010. године;
2. „TEMPUS пројекат последипломских студија из области европских интеграција – POGESTEГ“, чији су носиоци били правни факултети у Београду, Новом Саду и Нишу, реализован 2007. године;
3. „Правна клиника (Law clinic)“, који је финансиран од стране OSCE Mission in Serbia, реализован 2008. године,
4. „Бесплатна правна помоћ“, пројекат Правног факултета у Нишу (носилац пројекта) и Адвокатске коморе у Нишу, финансиран од стране UNDP Фонда за бесплатну правну помоћ, реализован 2008. године,
5. „Правна клиника Правног факултета у Нишу – развијање нових метода рада“, који је финансиран од стране OSCE Mission in Serbia, реализован 2009. године,
6. „Клиничко правничко образовање“, програм опште и практичне обуке за студенте четврте године Правног факултета у Нишу, носилац Правни факултет у Нишу, реализован 2010. године,
7. „Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе“, који је реализован на Правном факултету у Нишу (интерни пројекат у оквиру Института, односно Центра за правна и друштвена истраживања) у периоду од 2001. до 2013. године.

VI ПРИКАЗ И МИШЉЕЊЕ О РЕЗУЛТАТИМА НАУЧНОГ И ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА ПОСЛЕ РЕИЗБОРА У ЗВАЊЕ АСИСТЕНТ

Приликом разматрања конкурсног материјала Комисија је ценила само радове пријављеног кандидата који су објављени после реизбора у звање асистент 2013. године.

1) Докторска дисертација под називом „Редовно одмеравање казне у кривичном праву“

Докторска дисертација др Душице Миладиновић-Стефановић под називом „Редовно одмеравање казне у кривичном праву“ обухвата 641 страну компјутерски обрађеног текста уобичајног прореда. Дисертација садржи

следеће тематске целине: Увод, Философско-теоријски аспекти редовног одмеравања казне, Историјски развој правила о редовном одмеравању казне, Карактеристике система редовног одмеравања казне у компаративном кривичном праву, Изазови одмеравања казне у међународном кривичном праву, Редовно одмеравање казне у позитивном праву Републике Србије, Редовно одмеравање казне у светлу политике сузбијања криминалитета, Ванправни аспекти редовног одмеравања казне или могућности релативизовања законских фактора редовног одмеравања, Употреба информационих технологија у поступку одмеравања казне или будућност одмеравања казне и Закључак. Литература је издвојена у посебно поглавље и садржи 404 библиографске одреднице (уџбеници, монографије, научни чланци) наведене абecedним редом на 18 страна, док су домаћи и страни законски текстови, међународни извори, пресуде домаћих и међународних судова, као и интернет извори наведени у посебном попису на 8 страна.

Први део докторске дисертације обухвата неколико целина. Тако је, најпре, анализиран концепт индивидуализације казне кроз различита схватања присутна у кривичноправној теорији, на основу чега је указано на њихове нелогичности и предложено одређење, које је по мишљењу кандидаткиње једино прихватљиво, јер не долази у колизију са појмом редовног одмеравања казне. У следећем сегменту излагања пажња је посвећена проучавању устројства самог система редовног одмеравања и то сагледавањем свих његових компоненти – начина прописивања казни у посебном делу кривичног закона (законика), сврхе кажњавања, као и олакшавајућих и отежавајућих околности. Овде је показано како се физиономија овог процеса мења у зависности од начина нормативног уређења поменутих института. Трећа логичка целина бави се сагледавањем места редовног одмеравања казне у систему кривичног права. У том смислу оно је најпре упоређивано са осталим облицима одмеравања, а потом и са другим институтима којима се модификује изречена казна, попут условног отпуста, помиловања и амнестије.

Други део докторске дисертације је посвећен проучавању генезе правила о редовном одмеравању казне, и то у два тока – општем и националном. Материја је систематизирана коришћењем уобичајене периодизације у делу излагања о општем историјском развоју, док су решења домаћег права праћена кроз периоде омеђене важним правним изворима: Душановим закоником, Законом проте Матеје Ненадовића, Карађорђевићевим Криминалним закоником, Казнителним закоником за Књажество Србију, Кривичним закоником Краљевине Југославије, Кривичним законом – Општи део из 1947. године, Кривичним закоником ФНРЈ из 1951. године и Кривичним законом СФРЈ из 1976. године. Централно место у оба тока заузимају извори који се могу назвати преломним тачкама у развоју, како постављају темеље решењима познатим савременом праву – Француски кривични законик из 1810. године и Казнителни законик за Књажество Србију из 1860. године.

Трећи део докторске дисертације представља проучавање нормативног уређења редовног одмеравања казне у различитим националним законодавствима европскоконтиненталног и англосаксонског правног система. Тако су представљена решења прихваћена у Италији, Немачкој, Француској, Руској федерацији, Финској, Шведској, Норвешкој, Данској, Швајцарској,

Румунији, Бугарској и земљама бивше СФРЈ, класификована по сличностима у неколико модела: модел редовног одмеравања казне вођен сврхом кажњавања и комбинацијом *numerus clausus* и *exempli causa* листа унапред вреднованих релевантних околности или модел највећег ограничења, модел редовног одмеравања казне заснован на слободној судијској оцени или модел минималног ограничења посебним казним оквиром, модел редовног одмеравања казне вођен сврхом кажњавања и отвореним листама унапред невреднованих релевантних околности, модел редовног одмеравања казне вођен егземплярно датим и унапред невреднованим релевантним околностима. Следећи исти присуп англосаксонско право је изложено у неколико целина: модел оквирног законског уређења редовног одмеравања казне (Канада и Аустралија), модел детаљних вербалних смерница (Енглеска и Велс) и модел детаљних нумеричких смерница (Сједињене Америчке Државе).

Четврти део докторске дисертације садржи две тематске целине. Прва је посвећена међународним стандардима одмеравања казне, са детаљним освртом на Препоруку о уједначености кажњавања (R (92)17 Concerning Consistency in Sentencing), која пружа низ смерница за национална законодавства, и то у односу на циљеве кажњавања, устројство система кривичних санкција, устројство система олакшавајућих и отежавајућих околности итд. Следећу целину чини опсежна анализа правног оквира на основу којег се одмерава казна у међународном кривичном праву. Проучавањем су обухваћене релевантне одредбе Статута Међународног војног суда, Статута Међународног кривичног суда за бившу Југославију и Статута Међународног кривичног суда за Руанду са пратећим правилницима, као и Римског статута и припадајућег Правилника о поступку и доказима. Поред историјског и догматског приступа, међународна правила су сагледана и на дубљи, критички начин, јер су посматрана у контексту заштите људских права. Истовремено, како је прикупљена обимна грађа, сачињена из свих предмета окончаних пред *ad hoc* трибуналима и сталним Међународним кривичним судом доношењем кондемпторне пресуде, теоријско проучавање је употпуњено емпиријском анализом, у којој је показано како су у јуриспруденцији ових судова тумачене и примењиване одредбе статута и правилника.

Пети део докторске дисертације посвећен је тумачењу и критици позитивног права Србије. Излагање о позитивном праву је започето освртом на могућности и спорне моменте новог устројства казног система, казне затвора са новим општим максимумом, казне затвора у повишеном оквиру, новчане казне по систему дневних износа, рада у јавном интересу и одузимања возачке дозволе. Потом су веома детаљно проучене опште смернице редовног одмеравања казне – сврха кажњавања, забрана двоструког вредновања и казни оквири у посебном делу Кривичног законика. Даље разматрање се односи на таксативно набројане олакшавајуће и отежавајуће околности: степен кривице, побуде из којих је дело учињено, јачину повреде или угрожавања заштићеног добра, околности под којим је дело учињено, личне прилике учиниоца, ранији живот, држање учиниоца после учињеног дела, а нарочито однос према жртви, друге околности које се односе на личност учиниоца и имовно стање. Посебан напор је учињен при проучавању посебне околности за одмеравање казне за кривично дело учињено из мржње, која је уведена новелирањем Законика 2012. године. Све релевантне околности су посматране

из два угла: теоријског, којим је сагледаван појам и садржина сваке од њих, и практичног, који је показао како се оне заправо тумаче и цене у пракси судова. Истовремено, и један и други облик сагледавања су усмерени на дијагностификовање проблема, како у нормативном уређењу, тако и у домену примене ових одредаба, као и на изналажење могућих путева за њихово решавање.

У оквирима проучавања домаћег позитивног права посебна пажња је посвећена и особеностима редовног одмеравања казне малолетницима, кроз анализу новог уређења казне малолетничког затвора, околности наведених у Закону о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (степен зрелости малолетника и време потребно за његово васпитање и стручно оспособљавање), као и специфичних манифестација општих околности из члана 54. Кривичног законика. Услед инкорпорисања одговорности правних лица за кривична дела у кривичноправни систем Републике Србије 2008. године у овом делу дисертације је обрађено и редовно одмеравање казне правним лицима, кроз сагледавање потенцијала казненог система, сврхе кажњавања и каталога релевантних околности (степен одговорности правног лица, величина правног лица, положај и број одговорних лица у правном лицу која су учинила кривично дело, мере које је правно лице предузело у спречавању и откривању кривичног дела, мере које је правно лице предузело према одговорном лицу).

Шести део докторске дисертације представља проучавање редовног одмеравања казне у контексту политике сузбијања криминалитета. У овом сегменту је обрађено неколико кључних питања, почев од критичког преиспитивања тезе о благости судске казнене политике и њене неусаглашености са казненом политиком законодавца, где је кандидаткиња настојала да пронађе узроке ове појаве и предложи извесна решења за њено превазилажење. Са друге стране, проучаван је повратни утицај стопе криминалитета на казнену политику судова, и то кроз две теоријски моделоване ситуације, засноване на потупно супротним основним поставкама – пад стопе криминалитета, односно пораст стопе криминалитета, где је посебно анализиран гранични случај ове појаве када пораст броја кривичних дела добије масовне размере. Претпостављене импликације статистичких показатеља о кретању криминалитета на редовно одмеравање казне су вредноване и у једном ширем контексту, са циљем утврђивања оправданости, посебно када се имају у виду равноправност грађана пред законом, принцип кривице, принцип сразмерности, принцип праведности и слично.

Седми део докторске дисертације бави се питањем утицаја ванправних фактора на редовно одмеравање казне, са циљем да се утврди да ли они могу да утичу на превредновање законских и легитимних инструмената одмеравања. Тако је у овом делу излагања подвргнут преиспитивању тзв. „input-output“ модел одмеравања, чији су основни постулати да чињенице случаја представљају једине релевантне варијабле које утичу на судску одлуку, док све остало, различити друштвени фактори и индивидуалне карактеристике судије, уопште нису од значаја. Од друштвених чинилаца проучаван је утицај јавности, медијског извештавања и схватања праведности и морала, док је на резултатима многобројних емпиријских истраживања спроведених у земљама

англосаксонске правне традиције обрађено и дејство низа индивидуалних карактеристика судија, попут социјалног порекла, образовања, година старости, пола, расе, религијског и политичког опредељења, припадности суду или чињенице да суди у инокосном или колегијалном саставу. Такође, приказана су и анализирана емпиријска истраживања која показују како одређене карактеристике учиниоца, које не би требало да утичу на казну, проналазе своје место у процесу одмеравања казне. На крају је дат и осврт на modele судског мишљења, тј. на начин вредновања релевантних околности, кроз феноменолошки и Winer-ов атрибуциони модел.

Осми део докторске дисертације представља разматрање примене информационих технологија у поступку одмеравања казне. Излагање је усмерено на анализу тзв. Decision Support Systems или DSS, осмишљених ради примене комплексних нумеричких смерница или у циљу обраде судске праксе, како би се добили подаци попут просечне висине изречених казни за поједина кривична дела, врсте и висине казне у зависности од унетих релевантних околности, статистичке прогнозе будућег криминалног понашања учиниоца на основу чињеница из његовог досијеа и слично. У том смислу је најпре дат осврт на развој идеје о аутоматизованом одмеравању, а потом је приказан историјски развој примене информационих система, почевши од првог Dobb&Park система уведеног у Канади 1987. године. Тако су представљене перформансе софтвера који су у употреби или су били у употреби у Енглеској, Велсу, Шкотској, Израелу, Норвешкој, Данској, Шведској, Холандији и САД. Овај сегмент дисертације је закључен указивањем на позитивне и негативне стране DSS система, као и на одређене правне, политичке, али и етичке дилеме, нужно отворене услед њихове примене.

2) Научни радови:

„Одмеравање казне за кривично дело учињено из мржње“, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш, бр. 64/2013, стр. 257-274. (M 51)

У раду је обрађена посебна околност од значаја за одмеравање казне за кривична дела учињена из мржње због припадности раси, вероисповести, националне или етничке припадности, пола, сексуалне оријентације или родног идентитета другог лица. Како је посебна околност уведена изменама и допунама Кривичног законика из 2012. године, кратак период протекао од њеног уграђивања у наш кривичноправни систем утицао је на то да она, осим поменутог рада кандидаткиње, није теоријски обрађена, нити је доживела обимнију примену у судској пракси на основу које би се могли искристалисати одређени ставови. То је и привукло пажњу ауторке, која настоји да радом одговори на два кључна питања – прво, да ли је оправдано увођење овакве обавезне отежавајуће околности, посматрајући капацитете домаћег законодавства пре њеног нормирања, тенденције кретања злочина мржње у нашој земљи, обавезе потекле из међународних докумената (посебно Међународне конвенције УН о укидању свих облика расне дискриминације, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, Оквирне одлуке о борби против извесних облика изражавања расизма и ксенофобије мерама кривичног права, препорука 1-14 Европске комисије против расизма и

нетолеранције (ECRI)) и компаративноправна искуства, и друго, какви се проблеми могу очекивати у њеној примени, предлажући и различите начине њиховог превазилажења.

„Посебне мере за спречавање дела против полне слободе према малолетницима“, тематски зборник „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, књ. 3, Ниш, 2013. године, стр. 377-393. (M 44)

Кандидаткиња се у раду бави проучавањем још једне новине у домаћем кривичном законодавству – посебним мерама за спречавање кривичних дела против полне слободе према малолетницима (обавезно јављање надлежном органу полиције и Управи за извршење кривичних санкција; забрана посећивања места на којима се окупљају малолетна лица; обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа; обавезно обавештавање о промени места пребивалишта, боравишта или радног места; обавезно обавештавање о путу у иностранство). У том смислу дат је критички осврт на већину значајних питања, почев од подручја примене посебних мера, преко њихове сврхе и спорне правне природе, садржине, избора адекватне мере, до процене њихове ефикасности. Посебан допринос рада, поред тога што ово питање није обрађивано у домаћој теорији, јесте и сагледавање прихваћених решења у односу на правни оквир Конвенције о заштити деце од сексуалног злостављања и сексуалног искоришћавања, што је значајно са аспекта хармонизовања домаћег права са правом Европске уније, као и указивање на компаративноправна решења и искуства у примени оваквих или сличних мера.

"Sentencing legal entities as perpetrators of criminal offences: analysis of the normative framework of the Republic of Serbia", *Facta universitatis, series Law and Politics*, vol. 11, Niš, no. 1, 2013, стр. 22-38. (M 53)

Доношењем посебног закона 2008. године кривична одговорност правних лица је учињена интегралним делом нашег кривичноправног система, који се до тада заснивао на субјективној одговорности физичких лица. Дубина извршеног реформског захвата је вероватно утицала на то да се овај закон још увек не примењује, уз напомену да ни у теорији није доживео значајнију анализу. У том смислу овим радом је учињен приметан допринос кроз детаљно објашњење једног важног института – редовног одмеравања казне правним лицима. Тако је пажња посвећена свим елементима овог процеса: систему казни и казним распонима, циљевима кажњавања, олакшавајућим и отежавајућим околностима, а посебно степену одговорности правног лица, величини правног лица, положају и броју одговорних лица у правном лицу која су учинила дело, мерама које је правно лице предузело у циљу спречавања и откривања кривичног дела, мерама које је правно лице предузело након учињеног дела према одговорном лицу. Сваки од ових фактора је брижљиво испитиван са циљем да се помогне судовима у тумачењу и примени, али и да се открију евентуални пропусти у законском регулисању, те да се предложи адекватна решења за њихово решавање.

„Посебна евиденција учинилаца кривичних дела против полне слободе према малолетницима“, тематски зборник „Усклађивање права Србије са правом Европске уније“, Центар за публикације Правног факултета у Нишу, Ниш, 2014. године, (М 44)

Настојање кандидаткиње да се ухвати у коштац са новим и теоријски необрађиваним институтима везаним за заштиту малолетника од сексуалног злостављања и сексуалног искоришћавања остварено је и у овом раду који је посвећен посебној евиденцији учинилаца кривичних дела против полне слободе према малолетницима. У том смислу, брижљиво су анализирани следећи проблеми: избор кривичних дела и учинилаца који подлежу евидентирању; садржај евиденције, а посебно осетљиво питање чувања ДНК профила; начин вођења евиденције, тј. избор надлежног органа, поступак евидентирања и трајање уноса, као и доступност података из евиденције. Сва наведена питања су посматрана, не само са аспекта позитивног права (*de lege lata* и *de lege ferenda*), него и поређењу са нормативним оквиром датим у Конвенцији о заштити деце од сексуалног злостављања и сексуалног искоришћавања, али и са законским решењима прихваћеним у САД, Канади, Великој Британији, Норвешкој, Француској и појединим земљама окружења, на основу чега је и указано на најприхватљивије могућности, које балансирају између потребе да се друштво заштити од овог облика криминалитета и потребе да се очувају гарантована права осуђених лица.

VII ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ

Др Душица Миладиновић-Стефановић је у својој досадашњој професионалној каријери перманентно показивала интерес за бављење научно-истраживачким радом из уже кривичноправне области, и то не само у области општег и посебног дела кривичног права, већ и у другим областима, као што су малолетничко кривично право, међународно кривично право, пенологија и криминална политика. О томе сведоче објављени радови, учешће у бројним научно-истраживачким пројектима, као и учешће на научним и стручним скуповима националног и међународног значаја. Кандидаткиња је, од реизбора у звање асистента, поред докторске дисертације „Редовно одмеравање казне у кривичном праву“, написала и већи број радова из кривичноправне научне области, који спадају у категорије М 51, М 53 и М 44. Објављени радови показују да је овладала методологијом научно-истраживачког рада, да има изграђен стил писања и да своје ставове излаже јасно и аргументовано. Оно што треба посебно нагласити јесте да др Душица Миладиновић-Стефановић настоји да у својим радовима проучава и нове теме, које код нас нису биле предмет научне обраде, као и да пореди решења нашег права са решењима у упоредном праву, што може бити од значаја за процес хармонизације права на простору Европске уније. Комисија сматра да се ради о озбиљном кандидату, који може да да значајан допринос развоју науке у поменутих областима, што може бити од користи не само научној, већ и широј друштвеној заједници.

Др Душица Миладиновић-Стефановић је током досадашњег ангажовања на Правном факултету у Нишу, изводећи вежбе и држећи консултације из предмета Кривично право, Међународно кривично право и Пенологија, као и својим ангажовањем на Правној клиници, стекла значајно наставно-педагошко

искуство. Отвореношћу ка примени различитих наставно-педагошких метода и константним усавршавањем педагошких вештина, показала је да поседује дар да студентима приближи наставну материју и на тај начин им олакша њено успешно разумевање и савладавање, о чему сведоче и одличне оцене и коментари на студентским анкетама.

Др Душица Миладиновић-Стефановић је остварила и одређени допринос академској и широј заједници, подржавањем ваннаставних академских активности студената, учешћем у раду тела и органа Правног факултета у Нишу, као и учешћем у активностима које побољшавају углед и статус Факултета.

Комисија је закључила да кандидаткиња др Душица Миладиновић-Стефановић, с обзиром да је са одликом одбранила докторску дисертацију дана 23. децембра 2013. године, да је објавила већи број научних и стручних радова у земљи и иностранству, да је учествовала на више научних и стручних скупова и саветовања, да је показала смисао за наставно-педагошки и научно-истраживачки рад, да је дала допринос академској и широј заједници, испуњава све услове из члана 64. став 5. Закона о високом образовању, члана 120. став 5. Статута Универзитета у Нишу, члана 90. став 4. Статута Правног факултета у Нишу и чл. 6-7. Правилника о условима, начину поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу за избор у звање доцент за ужу Кривичноправну научну област, те има задовољство да Изборном већу Правног факултета у Нишу поднесе следећи

П Р Е Д Л О Г

Имајући у виду напред наведене разлоге, Комисија за писање извештаја за избор једног наставника у звању доцента за ужу Кривично-правну научну област предлаже Изборном већу Правног факултета у Нишу да утврди предлог за избор др Душице Миладиновић-Стефановић у звање доцент за ужу Кривично-правну научну област на Правном факултету у Нишу.

У Нишу, 10. марта 2014. године

КОМИСИЈА

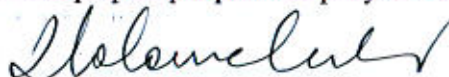

проф. др Зоран Стојановић

редовни професор Правног факултета у Београду

проф. др Саша Кнежевић

редовни професор Правног факултета у Нишу

проф. др Драган Јовашевић

редовни професор Правног факултета у Нишу